

Til Folketingets Retsudvalg

Vedlagt finder I Dicars seneste rapport om ”Elektronisk åbenhed i råd og nævn” - til orientering. Rapporten er også blevet sendt til Offentlighedskommissionen.

DICAR – Center for Analytisk Journalistik - har i efteråret 2004 undersøgt den elektroniske åbenhed hos ankenævn i Danmark. Der er i undersøgelsen blevet lagt på at finde ud af, om følgende forefindes på nævnenes hjemmesider:

- Dagsordener og referater fra nævnenes møder
- Postlister (indgående og udgående)
- Søgbare afgørelser (anonymiserede og ikke-anonymiserede)
- Kontaktoplysninger på sagsbehandlere og medlemmer af nævnene (navne, e-mailadresser og telefonnumre)
- Eventuelle databaser med oplysninger fra nævnenes arbejde
- Oplysninger om IT-handlingsplaner

Vi anser det for at være særlig vigtigt, at oplysninger om nævnenes afgørelser er tilgængelige på deres hjemmesider. Et ankenævns afgørelser er retningsgivende for det pågældende område, og det er derfor væsentligt, at borgernes og offentlighedens adgang til disse afgørelser er så ubesværet som overhovedet mulig. Principielt set bør der være udvidet adgang til oplysninger om et ankenævns afgørelser i forhold til almindelig offentlighed i forvaltningen, netop på grund af afgørelsernes karakter af at sætte en standard..

Hovedkonklusionerne fra undersøgelsen er:

- Klagenævnene halter langt efter de øvrige offentlige myndigheder, hvad angår elektronisk åbenhed. Hertil kommer, at de private nævn overraskende nok i højere grad er elektronisk åbne end offentlige råd og nævn.
- Lidt over halvdelen af de undersøgte klagenævn offentliggør afgørelser på deres hjemmeside, men for de flestes vedkommende er det kun de endeligt vedtagne afgørelser, der offentliggøres, mens et fåtal også offentliggør enten bilag eller indstillinger.
- Kun 6 klagenævn svarende til 5,8% har inddraget overvejelser om åbenhed i deres IT-handlingsplan.

Undersøgelsens resultater tyder således på, at mange råd og nævn slet ikke gør sig overvejelser om elektronisk åbenhed. Såvel i forhold til kommuner og amter som til private råd og nævn klarer de offentlige klagenævn sig meget dårligt med hensyn til den elektroniske åbenhed. Dette er bekymrende, fordi borgerne hermed ikke har den adgang til oplysninger om nævnspraksis, som man bør kunne forvente, når nævnene har domstolslignende status. Undersøgelsen understreger derfor behovet for, at debatten om elektronisk åbenhed også udbredes til råd og nævn. Status indikerer et behov for, at der indføres retningslinier for offentlige klagenævn. F.eks. i form af minimumsstandarder for elektronisk åbenhed.

Med venlig hilsen

Nils Mulvad (direktør, DICAR)
Martin Bækgaard (stud.scient.pol, praktikant hos DICAR)

